

Dag allemaal,

Kenia likt zijn wonden. Nog steeds, na de rellen van begin dit jaar.

Na het sluiten van de tijdelijke kampen de afgelopen maanden, keren de vluchtelingen noodgedwongen terug naar huis. Ook de mensen die in Kibera woonden. Daar constateren ze dat hun huis is platgebrand, dat hun lapje grond nu door iemand anders is ingenomen, dat ze totaal niets meer hebben. Dat ze opnieuw moeten beginnen maar totaal niets hebben om opnieuw te beginnen.

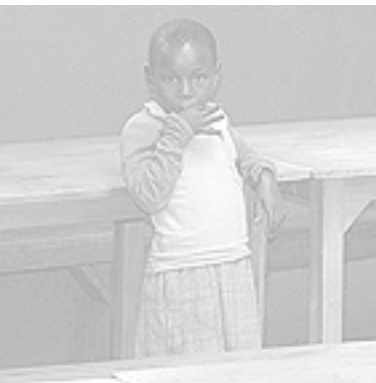
Ook de Baraka za Ibrahim Children Centre, de school in de sloppenwijk Kibera die wij met de Levensboom financieel steunen, tracht de rellen en alle gevolgen van dien te boven te komen. Tijdens de rellen zijn er heel wat gezinnen gevlucht uit Kibera naar familie elders in het land of naar de vluchtelingenkampen. Slechts 200 van de 400 kinderen meldden zich aan toen de schoolpoorten terug opengingen begin februari. Nu, enkele maanden later, zijn er echter al meer kinderen dan voor de rellen ("In school right now in Kibera are 435 children but the number is increasing the reason is that some of other school have closed down and are seeking now admission in our school. All these are orphans and vulnevable children (OVC).") Bovendien zijn er nu dubbel zo veel internaatkinderen dan voor de rellen. Een heel groot deel van de opbrengst van De Levensboom werd de afgelopen maanden gebruikt om dit financieel te ondersteunen. Er moesten nl extra slaapzalen gebouwd worden. Bovendien moet er ook veel meer geld aan eten besteed worden. De school krijgt nl wel een voedseltoelage van de Wereldvoedselbank voor al de schoolgaande kinderen, maar enkel voor het middageten. Ze krijgt geen extra toelage voor de overige maaltijden voor de internaatkinderen (ontbijt, avondeten, maaltijden tijdens de weekends en de vakantieperiode).

Voorts heeft de Levensboom Marsila Praxedes (de directrice van de school) en haar team financieel gesteund voor het openen van een extra opvangcentrum in Nairobi zelf, buiten de sloppenwijk Kibera. Dit was noodzakelijk niet alleen om de extra stroom van kinderen op te vangen, maar ook omdat heel wat kinderen een trauma hebben opgelopen door de rellen in Kibera. Voor deze kinderen is het psychologisch erg moeilijk in Kibera te verblijven en naar school te gaan. ("we are moving some of them to the new site which is still extension of Baraka Za Ibrahim within Nairobi, for they are afraid of this (Kibera) place.")

De projecten die al opgestart waren sponsoren we gewoon voort: Yunasi-band, muzieklessen, het examengeld voor de leerlingen van het zesde leerjaar en zesde middelbaar, het herstellen van de elektriciteit,... En ook dit jaar zullen we er voor zorgen dat er een kerstfeest komt, met eten, drinken en kadootjes voor al de kinderen en leerkrachten.

Voorts hebben we ook dit jaar het project van de twee sociale assistenten van Artsen zonder Grenzen financieel gesteund. Een noodkreet ontvingen we van hen: "We had a very hard time in kibera during the elections. Houses, cars, properties were burnt, and many people lost their life in kibera. Zaina sent you the report of our children through your sponsor, the children are back but they lost every thing including books, uniforms and even their relatives have nowhere to stay so they just rely on assistance from friends.

I was also confused because my house was also burnt down including my business premises. At this moment I really don't know what to do." Dankzij de financiële steun van de Levensboom kunnen zij verder gaan met hun project: in hun vrije tijd een aantal van de allerarmste kinderen begeleiden en ondersteunen.

Kortom: de laatste maanden is er veel tijd en geld naar 'overleven' gegaan. Tijd, geld en energie voor echt nieuwe projecten was er niet. Maar langzaam aan zullen de sporen die de rellen achtergelaten hebben, vager worden en kunnen we samen met het team van het Children Centre verder bouwen aan de toekomst.

Dank jullie allemaal voor jullie blijvende steun en interesse in de Levensboom. In februari gaan we de school bezoeken en dan volgt er uiteraard een uitgebreid verslag.

Kweheri,

Barbara